

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Závadskej a členiek senátu JUDr. Júlie Horskej a JUDr. Marianny Reiffovej, v právnej veci navrhovateľa: **M. Š.**, narodený X., bytom K., H., zastúpeného JUDr. Frederikou Birkovou, advokátkou, Advokátskej kancelárie so sídlom v Košiciach, Rastislavova č. 68, proti odporkyňi: **Sociálna poisťovňa v Bratislave**, Ul. 29. augusta č. 8, o preskúmaní zákonnosti rozhodnutia odporkyne zo 7. septembra 2009 č. 222-4872/2009, o úrazovú rentu, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 9. marca 2012, č.k. 1Sp/69/2009-86, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 9. marca 2012 č.k. 1Sp/69/2009-86, **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľ **nemá** právo na náhradu trov odvolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach rozsudkom z 9. marca 2012, č.k. 1Sp/69/2009-86, podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) potvrdil rozhodnutie zo 7. septembra 2009 číslo 222-4872/200, ktorým odporkyňa rozhodla, že navrhovateľ nemá nárok na úrazovú rentu podľa § 88 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) v dôsledku pracovného úrazu z 5. januára 2008.

Navrhovateľovi krajský súd nepriznal právo na náhradu trov konania s odôvodnením, že nebol v konaní úspešný (§ 250k ods. 1 OSP).

Súd prvého stupňa z lekárskeho posudku posudkových lekárov sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne zistil, že navrhovateľ utrpel 8. januára 2008 pracovný úraz, ale môže aj naďalej vykonávať doterajšiu činnosť operátora plynočistiarne bez poklesu pracovnej schopnosti, lebo miera poklesu jeho pracovnej schopnosti je 0%. Zdravotný stav navrhovateľa bol riadne prešetrený a dokazovanie bolo doplnené výsluchom MUDr. P. G., ktorý vypracoval odborné vyjadrenie z 23. júna 2010. Nebolo preukázané, že v dôsledku pracovného úrazu došlo u navrhovateľa k poklesu pracovnej schopnosti v rozsahu viac ako 40 %. Návrh navrhovateľa na doplnenie dokazovania o rozsahu pohybového obmedzenia v ľavom členku nepokladal krajský súd za dôvodný, lebo posudkovými lekármi bol konštatovaný ľahký charakter pohybového obmedzenia.

Proti rozsudku krajského súdu podal navrhovateľ odvolanie. Namietal, že posudková lekárka sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne v lekárskom posudku z 13. decembra 2011 pri preskúmaní zdravotného stavu sa nezaoberala mierou poklesu schopnosti vykonávať pôvodnú prácu v čase podania žiadosti o úrazovú rentu, t.j. k 2. aprílu 2009, s prihliadnutím na nález neurológa MUDr. M.M., napriek tomu, že tento nález predpokladá poškodenie hĺbkového ihlicového nervu pri poúrazovom stave ľavého členka z roku 2008 s následnou artroskopiou a s klinickým obrazom peroneálnej parézy. To isté potvrdzuje aj vyjadrenie znaleckej organizácie, podľa ktorej je výpad deozálnej flexie nohy až 100 %. Navrhovateľ sa preto domnieva, že mu vznikol nárok na úrazovú rentu v období od podania žiadosti o priznanie nároku resp. minimálne od posúdenia jeho zdravotného stavu znaleckou organizáciou do času posúdenia jeho zdravotného stavu posudkovou lekárkou v decembri 2011. Vzhľadom na rozdielne posudky navrhol odstrániť tento rozpor ďalším znaleckým posudkom alebo výsluchom oboch znalcov. Žiadal, aby odvolací súd zmenil rozsudok krajského súdu a zrušil rozhodnutie odporkyne a vec jej vrátil na ďalšie konanie.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žiadala napadnutý rozsudok potvrdiť ako vecne správny. Uviedla, že krajský súd rozhodol v súlade s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25. augusta 2011, sp.zn. 7So/51/2010 a so závermi posudkových lekárov sociálneho poistenia v ich lekárskeho správach. Závery posudkových lekárov sociálneho poistenia sú doložené odbornými vyšetreniami a nálezmi odborných lekárov bez nejasností

a rozporov, nemá dôvod pochybovať o ich hodnovernosti a objektívnom zistení skutočného stavu vecí, preto nepovažovala za potrebné nariaďovať znalecké dokazovanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 a § 250s OSP) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250l ods. 2 v spojitosti s § 250ja ods. 2 OSP) dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno vyhovieť.

Podľa § 88 ods. 1 a 3 zákona o sociálnom poistení poškodený má nárok na úrazovú rentu, ak v dôsledku pracovného úrazu alebo choroby z povolania má viac ako 40-percentný pokles schopnosti vykonávať doterajšiu činnosť zamestnanca alebo činnosť osoby uvedenej v § 17 ods. 2 (ďalej len „pokles pracovnej schopnosti“) a nedovršil dôchodkový vek alebo mu nebol priznaný predčasný starobný dôchodok.

Pokles pracovnej schopnosti sa posudzuje na účely odseku 1 v súvislosti s plnením pracovných úloh uvedených v § 8 ods. 4 alebo s činnosťami uvedenými v § 17 ods. 2, alebo v priamej súvislosti s plnením pracovných úloh, alebo v priamej súvislosti s týmito činnosťami. Pokles pracovnej schopnosti sa opätovne posúdi, ak sa predpokladá zmena vo vývoji pracovnej schopnosti. Pri posudzovaní poklesu pracovnej schopnosti sa neprihliada na zdravotné postihnutia, ktoré boli zohľadnené na nárok na invalidný výsluhový dôchodok podľa osobitného predpisu.

Podľa § 153 zákona o sociálnom poistení lekárska posudkovú činnosť pri výkone sociálneho poistenia vykonáva posudkový lekár sociálneho poistenia príslušnej pobočky a posudkový lekár sociálneho poistenia ústredia, ktorá činnosť (úrazového poistenia) zahŕňa posudzovanie poklesu pracovnej schopnosti.

Zo spisov vyplýva, že navrhovateľ utrpel 5. januára 2008 u zamestnávateľa U., s.r.o. K. pracovný úraz, a to podvrtnutie ľavého členkového kĺbu ťažkého stupňa. Žiadosťou z 2. apríla 2009 sa domáhal priznania úrazovej renty podľa § 88 zákona o sociálnom poistení.

V prejednávanej veci bolo sporné, či pracovný úraz zanechal následky na zdravotnom stave navrhovateľa a či navrhovateľ v dôsledku pracovného úrazu má pokles schopnosti vykonávať doterajšie zamestnanie operátora plynočistiarne o viac ako 40 %.

Zo spisov vyplýva, že súd prvého stupňa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav, na ktorý odvolací súd poukazuje. Odvolací súd v zmysle § 219 ods. 2 OSP dopĺňa nasledovné:

Zdravotný stav navrhovateľa posudzovali na základe zdravotnej dokumentácie viacerí posudkoví lekári sociálneho poistenia, ale aj Inštitút forenzných medicínskych expertíz, s.r.o., znalecká organizácia v odbore zdravotníctvo a chirurgia v Bratislave, ul. Boženy Němcovej, č. 8.

Najprv posúdila jeho zdravotný stav navrhovateľa v dňoch 4. augusta 2009 a 24. novembra 2009 MUDr. M. S., posudková lekárka sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočky v Košiciach a neskôr 21. januára 2010 a 23. júna 2011 MUDr. J. K., posudkový lekár sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne ústredia so sídlom v Košiciach. Uvedení posudkoví lekári zhodne zistili, že miera poklesu pracovnej schopnosti navrhovateľa vykonávať doterajšie zamestnanie, vyjadrená v percentách je 0 %, teda pracovná schopnosť navrhovateľa pre výkon práce po pracovnom úraze sa nezhoršila.

Krajský súd Košice v ďalšom konaní v zmysle uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25. augusta 2011, sp. zn. 7So/51/2010, doplnil dokazovanie o vykonanie ďalšieho neurologického vyšetrenia navrhovateľa na základe odborného vyjadrenia Inštitútu forenzných medicínskych expertíz, s.r.o. Bratislava z 23. júna 2010.

Posudkový lekár sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne MUDr. J. K. za účasti odbornej lekárky neurologičky MUDr. M. H. v lekárskom posudku z 13. decembra 2011 konštatoval, že „funkčné postihnutie u navrhovateľa bolo takého stupňa, že sa jedná o ľahké pohybové obmedzenie v ľavom členku, ktoré naďalej neodôvodňuje priznanie úrazovej renty lebo miera poklesu pracovnej schopnosti je naďalej 0%“. Z posudku vyplýva, že tento záver odvodili po vlastnom neurologickom vyšetrení navrhovateľa, z novšieho neurologického vyšetrenia z 12. októbra 2009, uskutočneného v rámci preventívneho vyšetrenia u MUDr. M.M., po zohľadnení aj predchádzajúceho vyšetrenia ambulantného, ortopedického,

chirurgického a FRO vyšetrenia, ako aj jednorazového neurologického vyšetrenia z 10. novembra 2008.

Odvolačí súd zistil, že posudkoví lekári sociálneho poistenia vypracovali lekárske posudky v zmysle § 153 zákona o sociálnom poistení, medzi ich závermi nie sú rozpory a odvolačí súd rovnako ako súd prvého stupňa o odbornej úrovni a vecnej správnosti nepochyboval. Navrhovateľ nenavrhol ani nepredložil také dôkazy, ktoré by odbornú úroveň a ich vecnú správnosť spochybnili.

Aj odvolačí súd považoval za preukázané, že pokles pracovnej schopnosti navrhovateľa na účely priznania úrazovej renty nie je viac ako 40 % a preto mu nárok na úrazovú rentu nevznikol. Nemožno preto vytýkať krajskému súdu, že rozhodnutie odporkyne ako vecne správne potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto rozsudok krajského súdu podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

Navrhovateľ v odvolacom konaní nebol úspešný, preto právo na náhradu trov odvolacieho konania mu nevzniklo (§ 250k ods. 1 OSP).

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.

V Bratislave 26. júna 2013

JUDr. Elena Závadská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová